

Prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński
Wydział Nauk o Edukacji
Uniwersytet w Białymstoku

Recenzja dorobku naukowego doktor Agnieszki Barczykowskiej, ze szczególnym uwzględnieniem rozprawy pt. „Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad-stagnacja-rozwoj”, Wyd. UAM, Poznań, 2019
(Wykonana na zlecenie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (BCK-I-L-8876/19))

Sylwetka zawodowo-naukowa

Pani doktor Agnieszka Barczykowska ukończyła w latach 1995-2002 dwa magisterskie kierunki studiów na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu: *pedagogikę w specjalności resocjalizacja* na Wydziale Studiów Edukacyjnych (1995-2000) i *socjologię w specjalności samorząd terytorialny* na Wydziale Nauk Społecznych (1997-2002).

W latach 2000-2006 odbyła na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM studia doktoranckie, zakończone napisaniem i obroną rozprawy doktorskiej pt. „*Kapitał społeczny a zjawiska patologii społecznej w wielkomiejskich społecznościach lokalnych*”(2006). Promotorem pracy był prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik- jeden z najwybitniejszych przedstawicieli pedagogiki resocjalizacyjnej w Polsce, natomiast recenzentami w przewodzie byli równie wybitni przedstawiciele nauk społecznych: prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik i prof. zw. dr hab. Andrzej Radziewicz-Winnicki.

Od 1 października 2006 roku doktor Agnieszka Barczykowska jest zatrudniona w Zakładzie Resocjalizacji na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM- w latach 2006-2015 na stanowisku adiunkta – natomiast od 2015 roku na stanowisku starszego wykładowcy.

Oprócz zatrudnienia w macierzystej Uczelni Habilitantka świadczyła również pracę w charakterze adiunkta w Wyższej Szkole Humanistycznej im. Króla St.

Leszczyńskiego w Lesznie (w latach 2002-2014), a także na umowy zlecenia w kilku wielkopolskich niepublicznych szkołach wyższych.

Doktor Agnieszka Barczykowska jest promotorem 88 prac licencjackich i 65 prac magisterskich przygotowanych na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM oraz ok. 60 prac licencjackich i ok. 70 prac magisterskich napisanych w Wyższej Szkole Humanistycznej im. Króla St. Leszczyńskiego w Lesznie.

W latach 2006-2011 była Opiekunem Koła Naukowego „Dwa Światy”, które od lat organizuje znaną i cenioną w całym kraju konferencję naukową pt. „Dzień Twórczej Resocjalizacji”, a także jako Pełnomocnik Dziekana (od 2008 roku) koordynuje praktyki pedagogiczne i zawodowe na WSE UAM. Ponadto od 2012 roku pracuje w Wydziałowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia a w latach 2012-2014 reprezentowała Wydziałową Komisję Rekrutacyjną. Od 2016 roku zasiada w Radzie Wydziału WSE UAM.

Habilitantka uczestniczy od 2008 roku (członkostwo) w pracach Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej przy Komitecie Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, a w latach 2013-2018 pełniła funkcję Wiceprzewodniczącej Koła Młodych Pracowników Nauki w tymże Zespole.

Za swoje osiągnięcia naukowe i organizacyjne otrzymała wiele nagród i wyróżnień, w tym: Nagrodę Zespołową II stopnia Rektora UAM (2009), Nagrodę Zespołową III stopnia Rektora UAM (2016), Nagrody Dziekana WSE UAM (2010, 2012, 2014, 2015, 2016, 2017,2018).

Jednocześnie doktor Agnieszka Barczykowska współpracuje z wieloma organizacjami i instytucjami w zakresie eksperckim i szkoleniowym, między innymi z Wojewódzką Komendą Policji w Poznaniu, Sądem Okręgowym w Poznaniu, Polską Platformą Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Kuratorium Oświaty w Poznaniu, Zakładem Poprawczym w Poznaniu, Okręgowym Inspektoratem Służby Więziennej, Zakładem Karnym we Wronkach, Wielkopolskim Urzędem Marszałkowskim.

Prowadziła szkolenia profilaktyczne, między innymi w Gimnazjum w Buku, 2006, Gimnazjum nr. 61 w Poznaniu, 2007, Wielkopolski Urząd Marszałkowski, 2010, Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Poznaniu, 2016, Centrum Wsparcia Rzemiosła w Kaliszu. 2019.

Doktor Agnieszka Barczykowska jest autorką lub współautorką **11** publikacji w czasopismach znajdujących się w bazach Web of Science (WoS) lub na liście European Reference Index for Humanitiens (ERICH), a także **9** artykułów zamieszczonych w czasopismach nieindeksowanych. Ponadto napisała **21** rozdziałów w monografiach i wykonała **2** recenzje tekstów naukowych.

Po obronie doktoratu Habilitantka wzięła czynny udział w **31** konferencjach naukowych, z czego **10** z nich miało charakter międzynarodowy, wygłaszając na nich przygotowane referaty. Ten fakt niewątpliwie podkreśla aktywność doktor Agnieszki Barczykowskiej, tak w wymiarze merytorycznym jaki i środowiskowym.

Odbyła też trzy krótkie zagraniczne wyjazdy studyjne – Iowa USA (Cedar Rapids), American Probation and Parole (Waszyngton- Chicago) i Uniwersytet Masaryka (Brno- Czechy).

Doktor Agnieszka Barczykowska jest również współautorką **1** monografii: „*System oddziaływań resocjalizacyjnych Anglii i Stanów Zjednoczonych Ameryki*”, UAM, Poznań, 2015 (współautorzy: M. Muskała i S. Dzierżyńska-Breś)- udział procentowy Habilitantki- 44% wkładu merytorycznego, oraz współredaktorką **1** pozycji zbiorowej „*Horyzonty pedagogiki resocjalizacyjnej. Księga Jubileuszowa Profesora Wiesława Ambrozika*”, UAM, Poznań, 2017 (współredaktor M. Muskała), gdzie udział procentowy wynosi 50% wkładu merytorycznego).

Jeśli chodzi o sumaryczny impact factor listy Journal Citation Reports (JCR) to wynosi on **0**, podobnie jak liczba cytowań wg. Bazy Web of Science (WoS) oraz Index Hirscha wg. Web of Science. Natomiast Index Hirscha wg. Bazy Google Scholar wynosi **5**, a liczba cytowań wg. Bazy Google Scholar wynosi **104**.

Habilitantka brała też udział w charakterze eksperta w **1** projekcie finansowanym przez Komisję Europejską – „*Rozwijanie umiejętności i możliwości w celu podejmowania innowacyjnych, etycznych i skutecznych działań przeciwdziałających radykalizacji i gwałtownemu ekstremizmowi*” (2017-2020), oraz **1** projekcie krajowym o charakterze lokalnym: „*Przeciwdziałanie zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży w zakresie używania substancji psychoaktywnych w powiecie złotowskim- diagnoza i propozycje rozwiązań*” (2018).

Osiągnięcia naukowe (artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych)

Analizując twórczość naukową doktor Agnieszki Barczykowskiej zawartą w artykułach i rozdziałach w pracach zbiorowych, można zauważyć dwa zasadnicze obszary Jej zainteresowań. Pierwszy z nich dotyczy fenomenologii kapitału społecznego i jego różnorodnych uwarunkowań związanych z funkcjonowaniem węższych i szerszych kręgów środowiskowych.

Jako przykłady można tu podać między innymi następujące publikacje: „*Patologia społeczna a kapitał społeczny*” w T. T. Frąckowiak (red) „*Wychowanie w przestrzeni wolności współczesnego społeczeństwa*”, WWSSE Środa Wkp., 2007, „*Wielkomijskie zespoły mieszkaniowe jako środowisko życia*” (Studia Edukacyjne nr. 10/2009), „*Pozytywny, negatywny czy neutralny?- pytanie o naturę kapitału społecznego*” (Studia Edukacyjne nr. 22/2013), „*Ja obywatel- rzecz o tożsamości obywatelskiej Polaków (przez pryzmat koncepcji kapitału społecznego)*” w (A. Cybał-Michalska(red) „*Jednostka, społeczeństwo i edukacja w globalnym świecie*”, Poznań-Leszno, 2006, „*Wielkomijskie osiedla blokowe- historia i współczesność*” (Kronika Miasta Poznania nr 4/2018, „*Zróżnicowanie kapitału społecznego w obszarze wielkiego miasta i ich znaczenie dla jakości życia*” w K. Marzec-Holka (red) „*Kapitał społeczny a nierówności- kumulacja i redystrybucja*”, UKW, Bydgoszcz, 2009. Z tego obszaru pochodzi też monografia przedstawiona jako najważniejsze osiągnięcie naukowe pt. „*Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad- stagnacja- rozwój*”, UAM, Poznań, 2019.

Drugi obszar zainteresowań naukowych Habilitantki związany jest z przestrzenią pedagogiki resocjalizacyjnej a dokładniej rzecz biorąc z interdyscyplinarną nauką o profilaktyce społecznej, resocjalizacji, readaptacji i reintegracji społecznej w perspektywie przede wszystkim takich krajów jak USA i Anglii. Należą do nich min. współautorska monografia: „*System oddziaływań resocjalizacyjnych Anglii i Stanów Zjednoczonych Ameryki*”, UAM, Poznań, 2015 (współautorzy: M. Muskała i S. Dzierżyńska-Breś), „*Horyzonty pedagogiki resocjalizacyjnej. Księga Jubileuszowa Profesora Wiesława Ambrozika*”, UAM, Poznań, 2017 (współredaktor M. Muskała), „*Wykonywanie kary pozbawienia wolności w Stanach Zjednoczonych Ameryki*” (

Przegląd Więziennictwa Polskiego nr 79/2013, „Nieletni o rodzicach w procesie resocjalizacji” (Studia Edukacyjne nr. 35/2015, „Profilaktyka oparta na wynikach badań naukowych”- współautorka S. Dzierżyńska-Breś (Resocjalizacja Polska nr.4/2013) i inne.

Dokonując analizy tekstów naukowych doktor Agnieszki Barczykowskiej, które znajdują się w dokumentacji przewodu habilitacyjnego (19 artykułów) można stwierdzić, iż dotyczą one obu podanych powyżej obszarów, z przewagą tekstów z zakresu nauk o resocjalizacji (11 artykułów).

Znajdują się tu następujące teksty: „Model ryzyka i model dobrego życia w resocjalizacji nieletnich- od sporu do kooperacji” (w) P. Witek (red) „Resocjalizacja nieletnich. Aktualne dylematy instytucji resocjalizacyjnych”, Rzeszów, 2018, „Gentryfikacja i zmiany w obszarze przestępczości” (Przedsiębiorczość i Zarządzanie z. 3/2017), „Oddziaływania probacyjne wobec osób w konflikcie z prawem (doświadczenia amerykańskie)” (Probacja 3-4/2010), „Idea evidence based w amerykańskiej resocjalizacji i profilaktyce” (w) E. Habzda-Siwiek, J. Kabzińska (red) „Psychologia i Prawo” , GWP, Sopot, 2014, „Zastosowanie monitoringu w działaniach profilaktycznych i resocjalizacyjnych (na przykładzie Stanów Zjednoczonych)” (Resocjalizacja Polska nr. 3/2012), „Podejście kognitywno-behawioralne w pracy penitencjarnej i postpenitencjarnej (na przykładzie wybranych programów korekcyjnych stosowanych w USA) (Probacja nr. 2/2011), „Podejście multiagencyjne w procesie readaptacji osób opuszczających zakłady karne” współautor M. Muskała (nie określono miejsca publikacji), „Zastosowanie modelu R-N-R w diagnozie resocjalizacyjnej dorosłych sprawców przestępstw- rozwiązania angielskie” (Studia Edukacyjne nr. 22/2012), „Resocjalizacja nieletnich w stanach Zjednoczonych Ameryki” (Resocjalizacja Polska nr. 9/2015), „ Kary pośrednie jako narzędzie inkluzji społecznej (na przykładzie amerykańskiego systemu resocjalizacji)” (Studia Edukacyjne nr. 19/2012), „ (Nie)obecni. O roli rodziców w procesie resocjalizacji” (nie określono miejsca publikacji).

Publikacji z zakresu różnorodnych kontekstów kapitału społecznego i jego uwarunkowań jest w dostarczonej dokumentacji **osiem**. Należą do nich: „Społeczne i architektoniczne uwarunkowania poczucia bezpieczeństwa mieszkańców wielkiego

miasta" (Czasopismo Techniczne, z. 2/2007), „Wielkomiejskie osiedla blokowe" (w) P. Marciniak (red.) (Kronika Miasta Poznania nr. 4/2018), „On difficult art. of (re)building social capital" (Papers of Social Pedagogy nr. 1/2015), „Pedagog wobec gentryfikacji. Konsekwencje przemian społeczno-przestrzennych współczesnego miasta dla funkcjonujących w nim środowisk wychowawczych" (nie określono miejsca publikacji), „Zastosowanie strategii „Justis Reinvestment" w procesie rewitalizacji społecznej" (w) „Przyszłość miast- miasta przyszłości", Seria Architektura- Monografia 451, Kraków 2014, „Pozytywny, negatywny czy neutralny?- pytanie o naturę kapitału społecznego" (Studia Edukacyjne nr. 22/2013), „Dzieci ulicy w sercach miasta" - współautor M. Muskała (Czasopismo Techniczne z. 2/2008).

Taki a nie inny układ treściowy dostarczonych do oceny recenzenckiej tekstów może budzić zastanowienie, gdyż główne osiągnięcie naukowe: „Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad- stagnacja-rozwoj" związane jest z obszarem, który można umownie określić jako ukierunkowany na inną niż resocjalizacyjna perspektywa poznawcza. Oczywiście wiele wątków merytorycznych jest wspólnych i zazębiających się, dlatego też trudno tu stawiać ostre granice poznawczo-naukowe. Nie mniej jednak prezentowane teksty charakteryzują pewną „dwoistość" zainteresowań ich Autorki, co zapewne wynika z podwójnego wykształcenia (socjologia i pedagogika). Powyższej uwagi nie należy traktować w kategoriach krytyki a raczej recenzenckiego uznania, gdyż świadczy to o szerszej perspektywie poznawczo-teoretycznej Habilitantki.

Analiza przytoczonych powyżej tekstów wskazuje jednak na sprawozdawczo-opisowy charakter twórczości naukowej doktor Agnieszki Barczykowskiej. Żaden z analizowanych tekstów nie zawiera w sobie autorskich badań empirycznych. A przecież, to właśnie tego przede wszystkim, a więc zaprezentowania własnego warsztatu metodologicznego, oczekuje się od młodszych pracowników naukowych.

Trudno mieć zastrzeżenia do wspomnianych publikacji pod kątem formalno-merytorycznym. Niewątpliwie przybliżają one czytelnikowi perspektywę rozumienia tej problematyki głównie spotykaną w krajach anglosaskich i USA i stanowią źródło informacji i wiedzy o rozwiązaniach systemowych w Anglii i Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Można oczywiście mieć uwagi dlaczego Habilitantka czasami bezkrytycznie traktuje opisywane rozwiązania, nie polemizując z nimi i nie przedstawiając odautorskiego punktu widzenia, sugerując tym samym, że mogą one być również panaceum na polskie bolączki penitencjarne i resocjalizacyjne? A przecież wiemy, że zarówno doświadczenia historyczne, kulturowe, geograficzne, cywilizacyjne, jak również prawno-społeczne wykazują zdecydowaną różnicę pomiędzy Polską a innymi krajami (Anglią i USA) i nakazują daleko idącą ostrożność w wyciąganiu zbyt pochopnych wniosków.

Nie można jednak analizowanych tekstów uznać za mało wartościowe poznawczo, szczególnie z perspektywy czytelnika-studenta lub wychowawcy-praktyka słabo orientującego się jeszcze w międzynarodowej przestrzeni rozwiązań resocjalizacyjnych.

Główne osiągnięcie naukowe

Zgola inaczej prezentuje się monografia „*Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad-stagnacja-rozwoj*”, Wyd. UAM, Poznań, 2019, która jest autorską pracą badawczą, a więc spełniającą kryteria oczekiwań od młodszych pracowników naukowych w zakresie uwarunkowań ich awansu naukowego.

Praca składa się z 5 rozdziałów podzielonych na podrozdziały i drobniejsze części, wstępu, zakończenia, bibliografii i aneksów. Całość zawiera się na 450 stronach. Recenzentem monografii jest prof. dr hab. Mirosław J. Szymański.

Rozdział pierwszy analizowanej pozycji wydawniczej nosi tytuł: „Systemy wychowawcze w perspektywie nauk społecznych i humanistycznych” i posiada trzy podrozdziały podzielone na części.

Autorka w syntetyczny sposób przeanalizowała pojęcie systemu jako przedmiotu poznania naukowego, poszerzając i pogłębiając swoje refleksje o analizy systemów wychowawczych w perspektywie historyczno-teoretycznej z uwzględnieniem perspektywy funkcjonalno-strukturalnej, ze szczególnym naciskiem na konstruktywizm strukturalny i postrukturalistyczną wizję Michela Foucalta, a także współczesne stanowisko postmodernistyczne wobec systemów wychowawczych.

Rozdział jest napisany poprawnie z należytą starannością merytoryczną i ukazuje niewątpliwie teoretyczną wiedzę jego Autorki.

Rozdział drugi jest zatytułowany: „Społeczność lokalna jako płaszczyzna aktualizowania się systemu wychowawczego” i składa się również z trzech podrozdziałów podzielonych na części. Zawarte w nim treści merytoryczne dotyczą lokalnych kontekstów procesów wychowawczych. Habilitantka dokonała w nim analiz wybranych współczesnych środowisk wychowawczych i ta właśnie część rozdziału prezentuje się najlepiej. Niepotrzebnie natomiast w omawianym rozdziale po raz kolejny przedstawione zostały treści dotyczące systemowego ujęcia środowiska wychowawczego, powielając tym samym niektóre treści rozdziału pierwszego.

Trzeci rozdział: „Proces gentryfikacji jako czynnik przekształceń przestrzeni fizycznej, społecznej i symbolicznej- perspektywa socjopedagogiczna” zawiera w sobie cztery podrozdziały poświęcone problemowi gentryfikacji, analizowanemu w kontekście kulturowo-społecznym z uwzględnieniem (jak podaje Autorka) perspektywy socjopedagogicznej a zdaniem recenzenta bardziej socjoantropologicznej. Treści tego rozdziału są interesujące poznawczo, niekiedy mogące wywołać polemikę z Autorką pracy, zapewne z korzyścią dla pełniejszego odbioru pracy przez czytelnika.

Kolejny, czwarty rozdział dotyczy podstaw metodologicznych rozprawy, co sugeruje wyraźnie jego tytuł: „Systemy wychowawcze wobec procesów gentryfikacji- metodologiczne podstawy pracy”. Jak twierdzi Autorka, jej badania miały charakter diagnostyczno-prognostyczny, których celem poznawczym było (cyt) „opis zmian dokonujących się w lokalnych systemach wychowawczych wsi podmiejskiej i obszaru śródmiejskiego pod wpływem urzeczywistniającego się w tych obszarach procesu gentryfikacji zarówno w perspektywie społecznej jak i jednostkowej” (koniec cyt str.217).

Natomiast celem teoretycznym jest (cyt.) „ opracowanie modelu przebiegu rozwoju systemów wychowawczych w gentryfikujących społecznościach lokalnych wsi podmiejskich i śródmieścia wielkiego miasta” (koniec cyt. str. 217). Z postawionych celów Habilitantka wyprowadziła główny problem badawczy, który brzmi: (cyt) „Jakie zmiany w funkcjonowaniu systemów wychowawczych wsi podmiejskiej i śródmieścia

wielkiego miasta dokonują się pod wpływem urzeczywistniającego się w tych obszarach procesu gentryfikacji?” (koniec cyt. str. 2017).

Z Problemu głównego wynikają też problemy szczegółowe, a w zasadzie pytania badawcze, których jest sześć. Szkoda, że jedno z pytań badawczych ma charakter rozstrzygnięcia a nie tak jak pozostałe charakter dopełnienia.

W badaniach zastosowano szereg metod, technik i narzędzi badawczych, poczynając od wywiadu z mieszkańcami, wywiadu eksperckiego, ankiety dla rodziców, ankiety dla uczniów, ankiety dla nauczycieli, obserwacji autorskiej, a na analizie dokumentów kończąc. Zaprojektowano więc pokaźne instrumentarium metodologiczne, nie często spotykane w polskich badaniach społecznych.

Uzyskany materiał badawczy składał się z 412 wypełnionych kwestionariuszy ankiet oraz 35 transkrypcji wywiadów. Badania były realizowane w Poznaniu oraz podpoznańskiej wsi Gołęczewo.

Analizie uzyskanych wyników empirycznych poświęcony jest rozdział piąty omawianej publikacji pt. ” Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych w świetle badań”. Jest on niewątpliwie najbardziej interesującą z poznawczego punktu widzenia częścią monografii.

Habilitantka ze znanstwem i ekspercką dokładnością dokonuje analiz i podsumowań swoich badań, ilustrując tę część obok standartowych tabel i wykresów również interesującymi fotografiami. Rozdział czyta się z zainteresowaniem.

Przyjęta przez doktor Agnieszkę Barczykowską koncepcja pracy a przede wszystkim zaprojektowane u podjęte badania empiryczne nie były łatwym zadaniem. Analiza monografii zatytułowanej „*Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad-stagnacja-rozwoj*”, Wyd. UAM, Poznań, 2019, wskazuje, że z tego niełatwego zadania Habilitantka wywiązała się należycie.

Praca niewątpliwie zarówno w swojej warstwie teoretycznej jak i empirycznej świadczy o wysokim poziomie kompetencji naukowo-badawczych jej Autorki.

Oczywiście można mieć drobne uwagi dotyczące wyboru prezentowanych perspektyw teoretycznych, które nie wyczerpują istoty problemu (na zasadzie dlaczego takie ujęcia a nie inne), lecz należy pamiętać, iż wybór kontekstów teoretycznych jest zawsze domeną autora pracy i to on decyduje o priorytetach w tym zakresie.

Podobnie można mieć drobne uwagi do założeń metodologicznych, choćby w kontekście doboru respondentów i ich reprezentatywności populacyjnej, tym bardziej, że wysnute z badań wnioski miały posłużyć, zgodnie z założonym celem teoretycznym badań, do zbudowania modelu (str.217). Jak się jednak wydaje chyba do końca ten zamiar się nie powiódł.

Reasumując dotychczasowe rozważania, pomimo wskazanych powyżej uwag, należy uznać, iż monografia „*Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad-stagnacja-rozwoj*” spełnia kryteria dojrzałej pracy naukowej i w ten sposób sytuuje jej Autorkę w wąskim gronie uprawnionych kandydatów do awansu naukowego.

Konkluzja

Trudno mieć wątpliwości co do dorobku Habilitantki w zakresie jej aktywności dydaktycznej i organizacyjnej, którą należy ocenić wysoko. Rozproszony dorobek piśmienniczy doktor Agnieszki Barczykowskiej, na który składają się artykuły w czasopismach naukowych i rozdziały w pracach zbiorowych, ma jednak tylko charakter sprawozdawczo-opisowy.

Z lektury analizowanych tekstów wynika, że nie zawierają one w sobie autorskich badań empirycznych lub prób dokonywania metaanaliz. Ten fakt niewątpliwie obniża ich rangę naukową i wpływa na ich ocenę, gdyż jak wspomniałem już wcześniej, przede wszystkim, oczekuje się od młodszych pracowników naukowych zaprezentowania w tekstach naukowych własnego warsztatu metodologicznego i związanych z tym umiejętności dokonywania interpretacji i analiz merytorycznych na podstawie zebranego materiału badawczego.

Habilitantka sprostaa jednak temu zadaniu swojej autorskiej monografii „*Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad-stagnacja-rozwoj*”, wskazanej przez Nią jako główne osiągnięcie naukowe. Praca ma charakter badawczy i prezentuje dojrzałość teoretyczną i metodologiczną habilitantki.

Tak więc pomimo poczynionych drobnych uwag, oceniam ją pozytywnie i traktuję jako dojrzałe dzieło naukowe wnoszące wkład w rozwój dziedziny nauk społecznych. Przyjęta w pracy perspektywa socjopedagogiczna mieści się w interdyscyplinarnym nurcie dyscypliny pedagogika, a więc można stwierdzić, iż tym samym, ów wkład dotyczy również wiedzy pedagogicznej. Dlatego też wnioskuje o nadanie doktor Agnieszce Barczykowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński

Warszawa-Białystok, 7 luty 2020